

Poniżej przedstawiamy przegląd najistotniejszych zasad dotyczących dokumentacji cen transferowych za rok 2022.

Progi transakcyjne dla dokumentacji lokalnej:

- **10 mln PLN** – odnośnie transakcji dotyczących aktywów rzeczowych i finansowania, oraz
- **2 mln PLN** – dla transakcji usługowych i pozostałych.

W praktyce, wprowadzenie powyższych progów, w porównaniu do tych wcześniej obowiązujących, doprowadziło do zmniejszenia obowiązków dokumentacyjnych, w szczególności dla małych i średnich podatników. W przypadku transakcji przeprowadzanych z podmiotami zlokalizowanymi w tzw. rajach podatkowych próg dokumentacyjny wynosi 2 500 000 zł – w przypadku transakcji finansowej i 500 000 zł w przypadku transakcji innej niż finansowej.

Dokumentacja grupowa

Obowiązek jej sporządzenia dotyczy podmiotów, które spełnią trzy przesłanki kumulatywnie, tj.:

- są zobowiązane do sporządzenia dokumentacji lokalnej,
- należą do grupy kapitałowej, dla której sporządzane jest skonsolidowane sprawozdanie finansowe,
- skonsolidowane przychody grupy kapitałowej przekroczyły w poprzednim roku obrotowym próg 200 mln PLN.

Terminy sporządzenia dokumentacji TP

Ustawa określa terminy na sporządzenie dokumentacji:

- dla dokumentacji lokalnej – 10 miesięcy od zakończenia roku podatkowego,
- dla dokumentacji grupowej – 12 miesięcy od zakończenia roku podatkowego.

**Progi
dokumentacyjne**

**Zwolnienia z
obowiązku
dokumentacji**

**Safe harbor
rules**

Podmioty obowiązane do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych składają urzędowi skarbowemu oświadczenie o sporządzeniu tejże dokumentacji w terminie do końca dziewiątego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego – w przypadku podmiotów posiadających rok obrotowy taki sam jak rok kalendarzowy termin ten upływa co do zasady w dniu 31 października.

Dodatkowo podmioty powiązane, które mają obowiązek sporządzić lokalną dokumentację cen transferowych – w zakresie transakcji kontrolowanych objętych tym obowiązkiem, lub realizujące transakcje kontrolowane, mają obowiązek przekazać naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego (a nie Szefowi KAS, jak w latach poprzednich), w terminie do końca jedenastego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informację o cenach transferowych za rok podatkowy, sporządzoną na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (TPR-C lub TPR-P).

Brak obowiązku sporządzania dokumentacji

Część transakcji, pomimo przekroczenia progów kwotowych, tj. **10 mln PLN** odnośnie transakcji dotyczących aktywów rzeczowych i finansowania oraz **2 mln PLN** dla pozostałych transakcji, pozostaje zwolniona z obowiązku dokumentowania w ramach lokalnej dokumentacji cen transferowych. I tak, zwalnia się m.in.:

- transakcje kontrolowane zawierane wyłącznie przez podmioty powiązane mające miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile w roku podatkowym, za który przygotowywana ma być dokumentacja cen transferowych, każdy z tych podmiotów powiązanych nie korzystał ze zwolnienia oraz nie wykazał straty podatkowej,
- transakcje kontrolowane zawierane wyłącznie pomiędzy położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagranicznymi zakładami podmiotów powiązanych mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w roku podatkowym, w którym przychody lub koszty uzyskania przychodów powstałe w wyniku takich transakcji kontrolowanych zostały przypisane do zagranicznego zakładu pod warunkiem, że żaden z podmiotów powiązanych w zakresie tych przychodów lub kosztów przypisanych do zagranicznego zakładu nie korzysta ze zwolnień i nie wykazał straty podatkowej,
- transakcje kontrolowane zawierane przez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego z podmiotem powiązaniem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w roku podatkowym, w którym przychody lub koszty uzyskania przychodów powstałe w wyniku takich transakcji kontrolowanych zostały przypisane do zagranicznego zakładu pod warunkiem, że żaden z podmiotów powiązanych w zakresie tych przychodów lub kosztów przypisanych do zagranicznego zakładu nie korzysta ze zwolnień i nie wykazał straty podatkowej,

- transakcje kontrolowane zawierane między podmiotami tworzącymi podatkową grupę kapitałową,
- transakcje kontrolowane zawierane między podmiotami, które zawarły uprzednio porozumienie cenowe lub inwestycyjne,
- transakcje zawierane pomiędzy podmiotami, których powiązanie wynika wyłącznie z powiązań ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego (tj. pomiędzy podmiotami, które nie byłyby uznane za powiązane, jeśli ich udziałowcem – bezpośrednio lub pośrednio – nie byłby Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego),
- transakcje kontrolowane, których wartość w całości i trwale nie stanowi przychodu albo kosztu uzyskania przychodu, z wyłączeniem transakcji finansowych, transakcji kapitałowych oraz transakcji dotyczących inwestycji, środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (zwolnienie to nie dotyczy sytuacji, w której koszty uzyskania przychodu rozpoznawane są w innym momencie, niż zawarcie transakcji).

Pełny katalog usług zwolnionych z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych zawiera art. 11n ustawy o CIT.

Safe harbour rules, czyli tzw. uproszczone zasady rozliczeń

Uproszczone zasady rozliczeń, oznaczające założenie co do potwierdzenia rynkowego poziomu ustalonej ceny – mają zastosowanie do niektórych usług o niskiej wartości dodanej, z marżą na poziomie minimum 5% w przypadku świadczenia usług i maksymalnie 5% w przypadku zakupu usług.

Podobne rozwiązanie zostało wprowadzone dla niektórych transakcji pożyczkowych. Jeżeli oprocentowanie pożyczki zostanie ustalone na podstawie stopy bazowej powiększonej o marżę określoną w rozporządzeniu wydanym przez Ministra Finansów, po spełnieniu określonych warunków dotyczących okresu i wartości pożyczki, podatnicy będą mogli korzystać z przywileju „safe harbour”.

Zastosowanie powyższych stawek zwalnia podatnika z przygotowania analizy benchmarkingowej dla tych transakcji. Trzeba jednak pamiętać, że skorzystanie z tzw. „safe harbour” jest możliwe tylko wtedy, gdy podatnik posiada szeroką kalkulację prezentującą informacje o rodzaju i wysokości kosztów, a także gdy podatnik ten stosuje odpowiednie klucze alokacji dla wszystkich podmiotów korzystających z danej usługi o niskiej wartości dodanej.

Skontaktuj się z nami :

Katarzyna Klimkiewicz-Deplano
Managing Partner
Tax Adviser
kklimkiewicz@nexiaadvicero.eu

Agnieszka Kosicka
Senior Manager
Tax Adviser, Attorney-at-law
akosicka@nexiaadvicero.eu